

РЕШЕНИЕ

№ 956

гр. София, 17.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9041** по описа за **2020** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/

Образувано е по касационна жалба на Държавна агенция „Национална сигурност“ /ДАНС/, срещу решение от 29.03.2020 г. постановено по НАХД № 14501/2019 г. на Софийски районен съд /СРС/, 115 състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 38-73/13.08.2019 г., издадено от председателя на ДАНС, с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ на основание чл. 116, ал. 1, т. 2 от Закона за мерките срещу изпирането на пари /ЗМИП/ в размер на 2000 /две хиляди/ лева за нарушение на чл. 65, ал. 2, във вр. с чл. 53, ал. 1 от ЗМИП.

В касационна жалба се твърди, че решението е неправилно и необосновано. Сочи се, че в конкретния случай е неприложима разпоредбата на чл. 28, б. „а“ от ЗАНН. Моли съда да отмени решението на СРС и да потвърди издаденото НП.

В съдебно заседание, касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът, представляван от адв. В., взема становище за неоснователност на касационната жалба. Подробни съображения излага в писмен отговор. Моли решението на СРС да бъде потвърдено. Претендира разноси по представен списък.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за

неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

За времето от м.01 - м.05.2019г. в изпълнение на заповед на директор на дирекция в ДА „Национална сигурност“ е извършена проверка за спазване от дружеството на изискванията на ЗМИП в дейността му със [фирма], в хода на която с разпореждания, връчени на 18.01. и 21.01. 2019 г. от [фирма] са изискани документи, установяващи изпълнение на мерките по специалния закон. С протокол от 24.01.2019 г. дружеството е представило документите за дейността си със [фирма], при проверката на които експертите на ДАНС установили, че [фирма] предоставял счетоводни услуги на [фирма] от 2015г., като за предоставените счетоводни услуги през 2018г. от [фирма] била издадена фактура от 28.12.2018 г. на стойност 300лв., подписана за получателя [фирма] от А. И.. Посоченото лице било вписано в ТР към 28.12.2018г. като съдружник без представителна власт в [фирма] и за него представените от [фирма] документи от значение за проверката не съдържали посоченото в чл. 65, ал. 2 и чл. 53, ал. 1 от ЗМИП копие на официален документ за самоличност.

За констатираното при проверката на дружеството са съставени и връчени на представляващия дружеството констативен протокол и АУАН от 20.05.2019 г., въз основа на които е издадено обжалваното НП.

Установено е, че копие на официален документ за самоличност на посочения съдружник без представителна власт било представено от [фирма] с подаденото писмено възражение срещу АУАН.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните от него доказателства. В съответствие със събраните и проверени в хода на проведеното съдебно дирене доказателствени материали, правилно и обосновано е приел за установени обстоятелствата, изложени във фактическата част към постановеното от него решение.

За да постанови обжалваното решение, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че в конкретния случай се касае за маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Тези изводи са правилни и изцяло се споделят от касационната инстанция.

Съгласно разпоредбата на чл. 65, ал. 2 от ЗМИП, когато операцията или сделката се извършва от името и/или за сметка на трето лице без упълномощаване, лицата по чл. 4 извършват идентифициране и проверка на идентификацията на третото лице, от името и/или за сметка на което е извършена операцията или сделката и лицето извършило операцията или сделката. А съгласно чл. 53 ал.1 - идентифицирането на физическите лица се извършва чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него.

Правилно районният съд е обосновал извод, че в настоящия случай незаконосъобразно от административнонаказващия орган е прието, че е налице основание за ангажиране отговорността на дружеството за допуснатото нарушение на ЗМИП. Както подробно е описано - обстоятелствата на конкретния случай сочат, че извършеното разкрива по - ниска степен на обществена опасност в сравнение с типичните случаи на нарушения от този вид и поради това представлява маловажен случай на нарушение на закона по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, за което

административнонаказващият орган е следвало първоначално да предупреди нарушителя, че при повторно нарушение ще се наложи наказание и едва след предупреждението, при повторно нарушение, да наложи наказание. Правилно е посочено в решението, че нарушението на не е умишлено, извършено е за първи път и не е препятствало постигането на целта на закона, тъй като непосредствено след неговото установяване процесното копие на официален документ е било представено, с което мерките за превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари по чл. 3 от ЗМИП, за събиране и изготвяне на документи при условията и по реда на закона, съхраняване на събраните и изготвените за целите на този закон документи и осъществяването на контрол върху дейността на задължените субекти - се явяват спазени. При наличието на данни за установеното по делото, е от значение също и, че фактурата за предоставяни счетоводни услуги от 28.12.2018г., при подписването на която е извършено нарушението на чл. 65, ал. 2, вр. чл. 53, ал. 1 от ЗМИП е на стойност под минималната работна заплата за страната към процесния период 2018г.

Изложеното налага извода, че санкционирането на дружеството не би се явило защита на реално застрашени обществени отношения - обект на закрила със ЗМИП.

При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора съдът намира за основателно направеното искане от ответника за присъждане на сторените по делото разноски. Съгласно чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (нова – ДВ, бр. 94 от 29. 11. 2019 г.) в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. От страна на ответника е представен договор за правна защита и съдействие, в който е посочено, че са заплатени в брой 150 лв.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ, ал. 5 ЗАНН, Административен съд София - град, V-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 29.03.2020 г. постановено по НАХД № 14501/2019 г. на Софийски районен съд /СРС/, 115 състав.

ОСЪЖДА Държавна агенция „Национална сигурност“, [населено място], [улица], да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място],[жк], [улица] направените по делото разноски в размер на 150 (сто и петдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: